

Dvylika laiptelių

Tolerantiškumo link

Visi mes esame skirtingi. Vieni savy nešioja nerimą, vientvę, ... kiti - šilumą ir juoką...

Nenusigręžkime nuo to, kuriam mūsų žemėje gyventi sunkiau.

Apkabinkime.....

Visai neseniai t.y. lapkričio 16 d., buvo minima tarptautinė Tolerancijos diena. Ši diena minima nuo 1995 m. Jos paminėjimu skatinama atkreipti visuomenės dėmesį į skirtingų nuomonių, skirtingų tautybių žmonių, sergančiųjų ir turinčių problemų (alkoholio, narkomanijos) toleranciją. Žodis "tolerancija" kilęs iš lotyniško „tolerantia“, reiškiančio kantrybę, pakantumą.

Deja, su nepakantumu, smurtu, žmogaus teisių pažeidinėjimais susiduriame visur: namuose ir viešose vietose, mokyklose ir gatvėse. Įvairūs socialiniai tyrimai rodo, kad lietuviai labiausiai jaučiasi diskriminuojami dėl amžiaus, lyties ir fizinės bei psichinės negalios.

Labai norėtusi, kad tolerantiškumas užimtų garbingą vietą kiekvieno mūsų vertybių bagaže, nes vienintelis kelias gyventi vieniems šalia kitų – išmokyti pripažinti skirtumus, suprasti vieniems kitus, ugdytis pačiam, prisiminti, jog reikia gerbti kitus. Vienintelis kelias tą pasiekti – išmokyti pripažinti ir gerbti skirtumus. Tai nėra taip lengva. To mokomės nuolat:

dalyvaudami įvairiose programose, projektuose, diskusijose, stebėdami ir vertindami įvykius, vykstančius aplink mus. Nei vienas negimėme tolerantiškas. Tokie tampame palaipsniui.

Mes turime suprasti, kad visuomeninis gyvenimas įpareigoja mus toleruoti dalykus, kurių mes nemėgstame, nes šio principo laikymasis galiausiai tampa naudingas ir mums patiems.

Tarkime, mums labai nepatinka žmonės išsiskiriantys aprangos stiliumi, pažiūromis, priklausantys mums nepriimtina religinei grupei, savo ruožtu jiems nepatinka daugelis dalykų mumyse. Kaip atrodytų visuomenė, kur abi šios grupuotės persekioja viena kitą ir reikalauja uždrausti joms nepatinkančius dalykus? Pripažindamos viena kitos teisę rengtis taip, kaip patinka, gerbdami kitų pažiūras, išpažįtamą religiją ar pan., abi grupės patirtų kur kas daugiau naudos, nei konfliktuodamos. Tai reiškia, jog visas mus supantis pasaulis yra įvairus, pilnas spalvų ir veiklos. Kiekvienas iš mūsų supantį pasaulį suvokiame ir interpretuojame savaip. Čia, manau, labai tiktų pacituoti Friedrich Nietzsche žodžius: „Tu turi savo kelią, aš turiu savo: tačiau vienintelis ir teisingiausias kelias paprasčiausiai neegzistuoja.“

Tolerancija - tai mokėjimas bendrauti su žmogumi nesistenigiant nieko jame pakeisti, tai mokėjimas žvelgti į pasaulį smalsiai, be išankstinio

nusistatymo ir ribotumo. Tačiau, žinoma, negalima toleruoti blogų poelgių, ar minčių ir prireikus gali tvirtai pasakyti "ne" neįžeidžiant kito žmogaus.

Tolerantiškumas tikrai nėra svečias mūsų mokykloje. Tokių pavyzdžių ne vienas. Prisiminkime akciją „Savaitė be patyčių“. Kaip gera visą savaitę buvo stebėti laimingus veidus, plačias šypsenas, linksmą šurmulį, išgirsti šiltus žodžius bei dainas apie tikrus draugus, draugystę, stebėti draugystės šokus ir visą būrį smalsių, pritariančių stebėtojų kiekvieno pasirodymo metu. Mes visi buvom solidarūs, visi vieningi ir nesvarbu: pirmas ar dvilyktokas, aukštas ar žemas, lieknas ar apkūnas, stilingas ar ne..... Mes sugebėjome priimti žmogų tokį koks jis yra: su visais privalumais ir trūkumais, įtraukti jį į bendrą veiklą. Šio renginio kulminacija buvo gyvas žmogeliukas, sustatytas iš mūsų pačių mokyklos kiemelyje. Visi kartu mes tapome didele jėga, sugebančia nugalėti visus sunkumus. Tai buvo vienas geriausių tolerantiškumo kitam įrodymų ir labai norėtusi, kad tokie pavyzdžiai taptų mūsų visų kasdienybe, kad išmoktume pasirūpinti ne tik savimi, bet ir žmonėmis esančiais šalia mūsų, kurie galbūt yra silpnesni ir reikalingi mūsų pagalbos ir supratimo, nes užuojauta ir tolerancija, kaip teigia vienas didžiųjų mąstytojų Dalai Lama; „yra ne silpnumo, o didelės stiprybės ženklas.“ Tad būkime stiprūs, būkime tolerantiški vienas kitam kiekvieną dieną, kiekvieną minutę,

Turinys:

Tolerancijos link...	1
Mokinių mintys apie toleranciją	2
Penktokų krikščionys	3
Praūžė kasmetinė pradinukų rudenėlio šventė	3
Eilėraščiai apie rudenėlį	4

Mokinių mintys apie toleranciją

Šiais laikais matome daug skirtingų žmonių, vieni juos toleruoja, kiti ne.

Tai ir yra žmonių didžiausia ydą netoleruoti kitokių nei tu.

Kiek vyko karų, žmonių nužudyta netoleruojant kitų. Ir tai gali tęstis ir toliau, jei nekeisim savo požiūrio.

Viskas prasideda nuo vaikystės, kai vaikai šaiposi iš kitų, taigi mokykim savo vaikus tolerancijos ir pakeisim pasaulį ir savo ateitį.

Tolerancija yra labia svarbi šiais laikais. Lietuvoje ypač trūksta tolerancijos, kadangi didelė dalis Lietuvos gyventojų yra netolerantiški. Tam tikri "nustatymai", kaip žmogus turi elgtis, rengtis, neduok Dieve,

padarysi ką nors kitaip, tuoj būsi "užbadytas" keistais žvilgsniais.

Tiesa, vaikų tolerantiškumas yra kiek didesnis nei paauglių ar suaugusių, nes vaikai turi savo požiūrį, o vėliau jų požiūrį įtakoja aplinkiniai.

Užsienyje žmonės yra žymiai tolerantiškesni ir mandagesni. Žmonės gali būti laisvesni, gali regtis, kaip nori, ir niekas tau nepsakys nei žodžio.

Pats laikau save gan tolerantišką, nemėgtu, kai kas nors man nori prikišti savo požiūrį. Apskritai

nemėgtu reikšti savo netolerancijos, tiesiai šviesiai prie kitų žmonių.

Aš kartais būtu tolerantiška. Tolerantiškiems reikia būti visur: gatvėje, mokykloje, namuose, parduotuvėse, svečiuose ir t.t.

Mano klasėje, manau, yra daug tolerantiškų vaikų. Ir aš tuo džiaugiuosi.

Manau, mokykloje yra daugiau tolerantiškų vaikų negu gatvėje. Lietuvoje, manau, yra gan daug netolerantiškų žmonių, bet norėčiau, kad būtų tolerantiški visi, tada suprastų, kad reikia Lietuvoje tolerantiškumo.

Mano šeima yra tolerantiška. Ir labia gerai - aš tuo patenkintas.

Tolerancija, mano nuomone, tai toleruoti aplinkinius žmones, nepriklausomai nuo jų išvaizdos, išsilavinimo, gyvenimo būdo, materialinės padėties.

Palinkėčiau visiems šiek tiek tolerancijos ir, manau, gyventi būtų paprasčiau, ir smagiau.

Aš visada tolerantiška nebūnu. Norėčiau, kad Lietuva būtų labiau tolerantiška, kad aš būčiau labiau tolerantiška. Manau, kad Lietuvoje mažesni vaikai yra labiau tolerantiški.

Mano šeimoj yra pakankamai tolerantiški.

Draugai mano yra nelabai tolerantiški, bet su jais man bėdų nekyla

Daug žmonių net nesuvokia, kas yra tolerancija, ką reiškia būti tolerantiškiems. Todėl reikia apie tai daugiau kalbėti. Mano supratimu, tolerancija - tai gebėjimas būti mandagiems, suprasti kitų žmonių bet kokiais gyvenimo atvejais.

Jeigu žmonės nekreiptų dėmesio, kaip kas apsirengęs, kokia šukuosė, odos spalva... Viskas pasikeistų, nebūtų patyčių, šaipymosi...

Aš atsimenu, kad kartą atėjau į mokyklą su guminiiais batais, o kiti sakė: "Kokie botai!", "Kaip žiauriai atrodo". Aš netoleruoju tokių žmonių. Bet toleruoju tuos, kuriems nesvarbu, kaip, tu atrodo, koks tu buvai ankščiau, o svarbu, koks tu esi dabar, kaip tu elgiesi dabar. Aš pritariu tiems, kurie yra prieš smurtą.

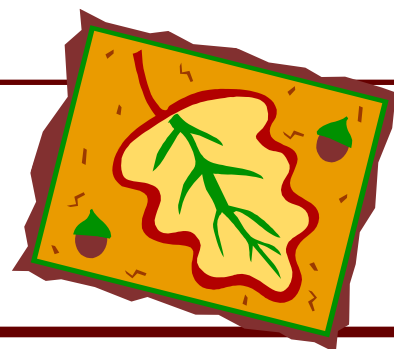

Tolerancija - tai mandagumas, pagarba kitam žmogui. Aš nesu labai tolerantiška, bet stengiuosi būti tokia. Mano klasėje tolerantiškų vaikų yra labia mažai. Mano geri draugai ne visi tolerantiški. Kad ir geriausia mano draugė nėra labia tolerantiška. Ji dažnai pasišaipė iš rūbų. Vieną kartą ji pasišaipė iš mano naujos striukės. Tolerancijos manęs moko tėvai ir mokytojai.

Tolerancija - tai mandagumas, dosnumas, pagarba.

Aš manau, kad esu tolerantiška. Ir stengiuosi tokia būti. Su manimi vaikai yra tolerantiški. Jie su manimi yra mandagūs, draugiški. Ir klasės mergaitės beveik visos tolerantiškos.

Penktokų krikštynos

2010 Spalio 22d. 08.30-11.05

Pamokos kaip įprasta, mokykloje ramu, tik tarp penktokų sklendo gandas apie krikštynas.

11.05-11.25

Į 232 kabinetą įsiveržia dvi apsaugininkės. Sulaikoma 5a klasės auklėtoja J. Lastauskienė. Ji nuvedama į tardymo izoliatorių, kur jos laukia daug rūsčių pareigūnų.

11.30

Pradedamas tardymas. J. Lastauskienė — įtariamoji. Jai pateikiami provokuojami klausimai ir įrodymai. Auklėtoja prisipažįsta dėl visų įvykių. Dėl prisipažinimo J. Lastauskienė išteisinama.

11.40

Iš 233 kabineto išvedama antroji

įtariamoji 5b klasės auklėtoja R. Sarapinienė.

11.45

Pradedamas tardymas. Auklėtoja išsusikinėja iš visų jai užduodamų klausimų, tačiau pamačiusi nepaneigiamus įrodymus, prisipažįsta. Dėl to taip pat išteisinama.

12.00

Abi įtariamąsios yra nusiunčiamos į sveikatos kabinetą. Ten joms patirinama sveikata, nustatoma diagnozė „Penktokinė karštinė“ ir joms duodama vaistų.

12.10

Įtariamąsios paleidžiamos su sąlyga, kad penktą pamoką praleis su auklėtiniais.

12.30

Į penktokų kūno kultūros patikrą įsiveržia būrys pareigūnų. Paskelbiama, kad penktokų klasės (nuo šiol būriai) turės įveikti kliūčių ruožą.

12.35 — 12.55

Būriai įveikia kliūčių ruožą.

13.00

Skelbiama krikštynų ceremonijos pradžia.

13.05

Būriams pasirošus, perskaitomi mokyklos įstatymai, suteikiami krikšto vardai, skiriami krikštateviai, suteikiami krikšto pažymėjimai.

13.25

Prisiekus ir gavus antspaudą, mokiniai oficialiai tampa penktokais.

Sveikiname!

Praūžė kasmetinė pradinukų rudenėlio šventė

Spalio 15-oji diena, visiems įprastas penktadienis, tačiau ne mūsų mažiesiems pradinukams. Visas dėmesys krypta į mokyklos aktų salę: sunešama garso aparatūra, sustumdomi suolai žiūrovams ir vyksta paskutiniai scenos parengimo darbai. Netrukus čia prasidės pradinukams didis įvykis - Rudenėlio šventė. Mažieji jaudinasi, juk už kelių minučių jų laukia scena, o prieš ją didelis žiūrovų būrys.

Renginys prasideda dvyliką valandą, į salę susirenka visos klasės. Matosi, kad ruošti buvo labai ilgai ir kruopščiai. Pirmieji į sceną įžengė pirmokėliai. Mano nuomone, jie buvo drąsiausi. Vėliau antrojai pristatė kelis gražius vaidinimus: „Obuolėliai obuoliai“ ir „Grybų karas“.

Po renginio paklausti apie pasirėngimą mažieji kalbėjo nedrąsiai, tačiau pridūrė, jog niekas pasiruošti jiems nepadėjo. Taip pat, pasidomėjome ir vaikų tėveliais, kurie labai džiaugėsi savo atžalomis ir patvirtino, jog renginys buvo nuostabus.

Pradinukai pasidarbavo ne tik scenoje, jie surengė gražią parodą, iš įvairių rudens gėrybių: kas iš močiūtės daržo, kas iš artimiausio prekybos centro, tačiau bet koku atveju viskas buvo surinkta nepriekaištingai. Vieni iš gražiausių buvo

vėžlys, padarytas iš moliūgo, eglė, sudėliota iš klevo lapų ir daug kitų gražių kūrinų. Vėliau buvo apdovanoti įdomiausių darbų autoriai. Šventė buvo labai smagi ir įsimintina.

Gintaras Petrošius 11a kl.

Rudens išgaigos

Vasara tauriai išėjo,
Rudenėlis atskubėjo.
Linksta medžiai, lyja lietūs,
Ir nepadedą net skėtis !

Krinta lapai, pučia vėjas,
Barasi kiemų šlavėjos.
Bet vaikams ruduo gerai,
Žaidžia balose smagiai !

Gabrielė Vainaitė 5 a kl.

Per pilką gatvę,
Apniukusią ir tylią,
Einu su skėčiu rankoj,
Nes šiandien vėl lyja.

Lašeliai krištoliniai
Lyg ašaros dangaus
Barbena mums į skėtį,
Išblukintą lietaus.

Norėčiau, kad ir tu
Stovėtumei po skėčiu,
Aš su tavim kartu
Ir lietu nugalėčiau.

Pagautumėm septynis
Mažiausius lašelius,
Nuslystų jie jie per delnus,
Tavuosius ir manus.

Reda Stundžytė 9 a kl.

Musmirytės

Augo girioj musmirytės.
Dvi sesytės kaip lėlytės.
Nors jos gražios kaip saulytės.
Bet nuodingos jų galvytės.
Oi, neraukit tų grybukų,
Kad neskaudėtų jums pilvukų.

Karina Valiukaitė 2 a kl.

Musmirė

Musmirė raudona ir nuodinga,
Žmogui ji visai nereikalinga.
Ji miške gyvena su kitom drauge,
Šviečia jau iš tolo raudona kepure.
Jei miške sutiksit, apeikite ratu,
Nes jeigu paragausit, bus liūdna ir graudu.

Ignas Eismantas 2 a kl.

Musmirė

Musmirė raudona.
Musmirė taškuota.
Musmirė žalia
Ji tikrai nuodinga.
Nors ir miško puošmena,
Bet pavojinga ji yra.

Rugilė Gudavičiūtė 2 a kl.

Musmirė

Augo musmirė šile
Po pušim žalia žalia.
Jos kepurė raudona
Ir taškuota ji yra.
Ji nuodinga, pavojinga,
Žmogui netgi pražūtinga.
Taigi eikime pro šoną
Ir gėrėkimės ja iš tolo.

Domantas Račys 2 a kl.

Musmirė

Musmirė - tai blogas grybas,
Nors nuodingas, oi nuodingas.
Jei suvalgysi tu jį
Apsinuodyti gali.
Kad tų musmirių mažiau,
Ir gyventi būt smagiau.

Arūnas Oriškus 2 a kl.

Musmirė

Musmirė labai nuodinga
Ją suvalgę žmonės miršta.
Jos kepurė raudona
Ir taškeliais papuošta.
Net jei ir atrodo dailiai,
Neskanauk jos saldžiai saldžiai.
Ir norėtysi labai
Musmirių kad būt mažai.

Šarūnas Griškus 2 a kl.

Dvi sesytės musmirytės

Dvi sesytės musmirytės
Ir mažytės, ir nuodingos.
Raudona kepurėlė,
Baltas sijonėlis.
Nors ir gražios,
Nors ir linksmos,
Jų nevalgyk –
Jos nuodingos.

Mingailė Stančikaitė 2 a kl.

KOVO 11-OSIOS VIDURINĖ MOKYKLA

Kovo 11-osio g. 50, Kaunas
Telef.: 8-37) 45 14 18

Laikraštį parengė:

Gabrielė Marčinskaitė 5b kl., Evelina Vaičiūnaitė 5b kl., Gabrielė Vainaitė 5a kl., Giedrė Marozaitė 9a kl., Reda Stundžytė 9a kl., Gabija Tautkutė 9b kl., Gintaras Petrošius 11a kl..

Lietuvių k. vyresnioji. mokytoja Rita Sarapinienė, informacinių technologijų mokytoja Asta Doftartienė.

E-pašto adresas: kovo11vm@kovo11.kaunas.lm.lt